

[Forsvarsministeren.]

tere sagt nogle af beboerne mener — at beløbet skulle ligge omkring de 100 mill. kr. Hvor det rent faktiske beløb kommer til at ligge, må naturligvis afgøres af kommissarius i forbindelse med hans afgørelse af sagen.

Jeg har ikke til hensigt at overveje at ændre beslutningen om at gennemføre ekspropriationen.

Kjær Rasmussen: Den højtærede forsvarsminister siger, at der er opstået nogle myter i forbindelse med lovhjemmelen. Ja men det er for mig helt indlysende, at der må opstå myter. Den lov, man har brugt, er loven af 11. juni 1954 om ekspropriation i militære øjemed, og den siger:

„Bebygget eller ubebygget ejendom, der i henhold til den til enhver tid gældende forsvarsordning skal bruges til oprettelse eller udvidelse af anlæg til landets forsvar, herunder til mandskabets garnisonering og uddannelse samt til materiellets og beholdningernes fremskaffelse og oplagring, kan af forsvarsministeren, eller af en kommune med forsvarsministerens samtykke, erhverves ved ekspropriation.“

Her mener jeg at man i allerhøjeste grad bør understrege „skal bruges“, for det ligger jo nemlig sådan, at forsvaret siger, at det skal ikke bruge alle disse områder. Det drejer sig om det nordvestlige område, og det drejer sig om et af de østlige områder. Ja men når man ikke skal bruge hele området, så må begrundelsen være svag, og så må den være i uoverensstemmelse med grundlovens § 73, stk. 1.

Forsvarsministeren siger, at der fables om 62 mill. kr. Jeg efterlyste et talmateriale fra den højtærede forsvarsminister. Må vi ikke få klargjort, at disse 25 mill. kr. ikke også dækker planerne om en omgående vej, som vil blive helt, helt nødvendig. Forsvarsministeren taler noget om en nødvej, men den vil formentlig ikke være i stand til at tage den enorme trafik, der vil komme.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Naturligvis vil det område, der er tale om at ekspropriere, blive brugt i sin helhed, ganske vist ikke til at skyde på eller til nedslagsområder, men til sikkerhedsområder,

til opmarchområder osv. Den forestilling, at området ikke vil blive brugt efter sin hensigt i overensstemmelse med det, der er lagt op til ved ekspropriationssagen, holder naturligvis ikke; selvfølgelig vil området blive brugt. Vedrørende lovligheden vil jeg igen understrege, at ekspropriationssagen, således som den er rejst, er i nøje overensstemmelse med beslutning truffet i dette høje ting.

Med hensyn til talmaterialet vil jeg gerne sige, at enhver jo kan gøre tallene op i overensstemmelse med de tal, der foreligger for 13. alm. vurdering, og således finde ud af, at ministeriets tal er i overensstemmelse dermed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vestergaard Poulsen* til ministeren for Grønland:

„Kan ministeren oplyse, hvilke planer det grønlandske landsråd har til modvirkning af den på Grønland konstaterede foruroligende stigning i alkoholforbruget?“

Vestergaard Poulsen: Når jeg har ønsket at stille dette spørgsmål, er det ud fra overbevisningen om, at det grønlandske folks velfærd angår os alle. Grønland er undergået en på mange måder glædelig forandring, bedre boliger, bedre ernæring, større indtjeningsmuligheder. Fangertilværelsen er afløst af det industrialiserede samfund med dets mange problemer. Der er sket meget store materielle fremskridt, men det kunne synes, som om den kulturelle og åndelige udvikling ikke har kunnet følge med. Større indtjening og meget fritid sammen med få muligheder for en god udnyttelse af fritiden ikke mindst for ungdommen giver mange vanskeligheder. Den grønlandske befolkning har ikke de samme kulturelle og sportslige muligheder, som vi har i det øvrige Danmark. Foreningslivet, klublivet og ikke mindst sportslivet har langt ringere vilkår end her. Derfor bruges fritiden ofte på en forkert måde eller rettere sagt: faren for misbrug af fritiden er større dér end her, og følgelig kommer et spiritusforbrug let ind i billedet. Forbruget af spiritus i Grønland er mere end dobbelt så stort pr. indbygger som her i Syddanmark, skønt vort